

Rådet för finansiell rapportering

Rådet för finansiell rapportering

RFR-rs 2012:01

Justitiedepartementet
Enheten för fastighetsrätt och associationsrätt
103 33 STOCKHOLM

Inbjudan till att lämna synpunkter på förslag till EU-direktiv om årsbokslut, sammanställda redovisningar och rapporter i vissa typer av företag

Europeiska kommissionen föreslår att det fjärde och det sjunde bolagsrättsliga direktivet ska slås samman till ett nytt gemensamt direktiv. I samband med detta föreslås också ett antal förändringar, bl.a. att vissa optioner för medlemsländerna ska tas bort. Vidare föreslås ett införande av regler för särskild redovisning för företag verksamma inom utvinnings- och skogsindustrin (country-by-country reporting).

Efter de ändringar som gjordes i det fjärde bolagsrättsliga direktivet år 2003 får medlemsländerna tillåta eller fordra att posterna i resultaträkningen och balansräkningen redovisas med beaktande av affärshändelsens ekonomiska innebörd (substans över form). EU föreslår nu att principen om substans över form blir obligatorisk i direktivet. Principen är inte införd i årsredovisningslagen (ÅRL). Regeringen har inte ansett att det har funnits något behov av att reglera frågor om substans över form i lag, därför att det inte kan uteslutas att det kan finnas transaktioner som bör redovisas i enlighet med transaktionens juridiska innebörd, exempelvis därför att det kan påverka innebörden av annan lagstiftning (prop. 2004/05:24 s. 106 f). Rådet för finansiell rapportering (Rådet) anser att förhållandena inte har ändrats i Sverige sedan regeringen gjorde sitt ställningstagande. Mot denna bakgrund bör principen om substans över form inte göras obligatorisk i det föreslagna direktivet.

Rådet vill i detta sammanhang ge några exempel på områden där ett införande av principen skulle kunna leda till en ändrad redovisning. En utgångspunkt för lagstiftningen i ÅRL är att gränsdragningen mellan lånat och eget kapital ska ske utifrån den juridiska formen. Det innebär bl.a. att det inte är tillåtet att klassificera preferensaktier som enligt ÅRL utgör eget kapital som en skuld, även om det finansiella instrumentet uppfyller definitionen av skuld enligt IAS 32. Av denna anledning gör Rådet i RFR 2 ett undantag från kravet på redovisning enligt den ekonomiska innebörden. Ett ytterligare exempel på när den juridiska formen får styra redovisningen gäller ersättningar till anställda. I juridisk person sker redovisningen av pensioner utifrån tryggandelagens regler, vilket är en förutsättning för skattemässig avdragsrätt. Rådet har därför i RFR 2 gjort ett undantag från redovisningen enligt IAS 19. Vidare vill Rådet peka på undantaget från IAS 17 i RFR 2. Undantaget innebär att finansiella leasingavtal i juridisk person kan redovisas enligt de regler som gäller för operationella leasingavtal. Anledningen är att en tillämpning av reglerna om finansiella leasingavtal inte alltid är praktiskt genomförbar eftersom särskilda regler för beskattning på basis av

Rådet **för** **finansiell rapportering**

sådan redovisning saknas eller är ofullständiga. Rätten till värdeminskingsavdrag vid beskattningen tillkommer den som är juridisk ägare till den leasade tillgången. Ett införande av principen av substans över form skulle därmed kunna komma i konflikt med de synsätt som tillämpas vid beskattningen.

Rådet anser vidare att det inte bör införas regler om country-by-country reporting. Denna typ av information efterfrågas inte av användare av finansiella rapporter och ett införande av sådana krav skulle öka regelbördan för de företag som träffas av reglerna. Enligt förslaget ska uppgifterna offentliggöras i en särskild rapport och inte som en del av de finansiella rapporterna. Rådet för finansiell rapportering befarar dock att många intressenter i praktiken kommer att ha svårt att särskilja den särskilda rapporten från de finansiella rapporterna, särskilt som informationen i allt högre grad lämnas på företagens webb-platser. Detta kan i sin tur leda till försämrad överskådlighet över den redan mycket omfattande information som noterade företag ska lämna i dag. Rådet anser därför att om det anses nödvändigt att företag lämnar uppgifter om betalningar per land så bör de i stället lämnas till en myndighet.

Vid eventuella frågor var god kontakta den verkställande ledamoten Claes Janzon,
claes.janzon@radetforfinansiellrapportering.se

Stockholm 3 januari 2012

Med vänlig hälsning

RÅDET FÖR FINANSIELL RAPPORTERING

Anders Ullberg
Ordförande